

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 26. Fulconis Epistolæ ad Papam & Regem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

tus. Populæ factione electus, post quindecim dies podagræ doloribus consumptus expiravit. Successit Stephanus VII. Romanus, cujusdam Presbyteri, cui nomen Joannes, filius, seditque mensibus quindecim.

Sæculum IX.

A. C. 896.

Flod. d. vers.

to. 4. Act. Ba.

p. 605.

§. XXVI.

Fulconis Epistolæ ad Papam & Regem.

Fulco Archiepiscopus Remensis datus ad Stephanum VII. sicut antea ad Antecessores ejus, literis, professus est, quam addictus esset Sacræ Sedi, & quam vehementi desiderio teneretur ad limina Apostolorum proficiscendi, nisi variis obstaculis impediretur. Illud quoque perscripsit, quod Odonem & Carolum Reges reconciliaffet. At Papa in Responsoriiis Fulconem increpabat, quod Romam non veniret, cum tamen complures alii hoc iter suscipere. Tum subjungebat: *Statui Concilium mense Decembri, proxima Indictione decima quinta (nempe eodem anno octingentesimo nonagesimo sexto) celebrare, quo si non veneris, Censura Canonica te feriam.* Archiepiscopus respondit: *Nulla ratione fieri potuit, ut hoc tempore ipse Romam proficiscerer. Quare Episcopum, & Clericos ex mea Ecclesia ad*

Flod. IV.

c. 4.

E 5

te

Sæculum IX. A. C. 896. *te mitto, qui bujus rei causam tibi exponant. Plura in his literis nolo addere; durissime enim a te increpor sine merito meo; attamen bucusque Antecessores tui leniter me habuerunt. Sed confiteor peccata mea, & rogo, ne sermonibus hominum, in quibus nulla charitas, aures præbeas. Ceterum ab ineunte ætate in Disciplina Canonica educatus, a Rege Carolo Ludovici Imperatoris filio in Regiam evocatus, usque ad Regis Carolomanni tempora ibi permansi, cum me Episcopi Provinciæ Remensis a Clericis populoque electum ordinarunt. Ab aliis autem audies, si quæsieris, quo in statu hanc Ecclesiam invenerim, scilicet a Paganorum incursionibus misere devastatam. Referent etiam tibi, si æqui rerum aestimatores sint, quanto labore mibi pax & tranquillitas reducenda fuerit. Pronum tibi est igitur judicare ex moribus, quos ante susceptum Episcopatum exhibui; me jam isto pastoralis munere non delectari sed onerari. Nihilominus ibo aliquando, & prosternar pedibus Sanctitatis tuæ, si licentiam hanc a Rege Odone impetravero, & viam a latrocinantium insidiis liberatam nactus fuero. Hodie autem quis se viæ dare audeat, Zwentiboldo Regis Arnulphi filio in his partibus grassante, & invadente ipsam Ecclesiam Remensem, cujus Bona in Vassallos*

sallos suos conferre audeat? Rogo, ut apostolica auctoritate hujus viri tyrannidem reprimas. Nempe Zwentiboldus, ut Regnum Lotharingæ obtineret, bellum gerebat, in quo anno nongentesimo occubuit.

Sæculum IX.
A. C. 900.
Reg. an. 890.

Ceterum cum ad eundem Archiepiscopum Remensem delatum fuisset, Regem Carolum fœdera cum Normanis meditari, quo eorum armis adjutus Regnum firmaret, literas ad eum dedit in hunc ferme modum: *Quis fidelium servorum tuorum non expavescat, cum te Divini Nominis hostium societatem & amicitiam quærere videt? Nihil differt, Infidelibus jungi, aut Deum negare, & Idola adorare. Ad imitandum ea, quæ continuo conspiciamus, quadam vi, cui raro resistimus, impellimur, iisque paulatim assuescimus. Reges, Majores tui, abjecto Idolorum cultu, semper auxilium Dei expetierunt; unde & feliciter regnarunt, & Regiam potentiam in filios transtulerunt. Tu autem a Deo recedis, & cum superiorum temporum calamitatibus terminos ponere, latrones punire, pauperes oppressos liberare, & pœnitentiam agere deberes, gravius iram Dei provocas, quia illis jungeris, qui eum non noverunt. Crede mihi, Fili mi, nunquam talibus adjutoribus Regnum stabilities. Spem bonam de te conceperam; sed heu!*

Flod. IV. c. 5.

Sæculum IX. *heu ! video, te unacum illis, quorum*
 A. C. 896. *consilia sequeris, in perniciem ruere.*
Verum, obtestor te per Dei altissimi no-
men, abjice istam mentem, noli rem face-
re, mihi, ceterisque fidelibus servis tuis
æterni doloris materiam. Præstaret,
te nunquam lucem aspexisse, quam ope
Diaboli regnare. Tandem scias velim,
si facinus, quod omnes probi abominantur,
admiseris, me tibi ultra non fore fide-
lem. Quin & alios, quotquot potero,
tuo imperio subtraham, cum aliis omni-
bus Episcopis, Fratribus meis, conjun-
ctus damnabo te, & anathemate perpe-
tuo feriam. Hæc dolens gemensque ti-
bi scribo, quia fidelissimus tibi sum, te-
que non auxilio Satanæ, sed Jesu Chri-
sti feliciter & diutissime regnare ex-
opto.

§. XXVII.

Stephani VII. exitus. Romanus.
Theodorus II. Joannes IX.
Pontifices.

Luitpr. l. i. **S**tephanus VII. Papa Concilio, quod in-
c. 8. Flod. dixerat, celebrato, Formosum Ante-
vers. p. 606. cessorem suum (*) damnavit, & mor-
 tuum

(*) Hic dicit Natalis Alexander: *In For-*
mosum Decessorem suum scævit, instigante po-
tissimum